KESKI-UUSIMAA JÄRVENPÄÄ | KERAVA | TUUSULA | MÄNTSÄLÄ | SIPOO | NURMIJÄRVI
Perustettu 1918 ● Päätoimittaja Pentti Kiiski ● 0206 100 100 ● fax 0207 703 004 ● toimitus.keskiuusimaa@lehtiyhtyma.fi ● Käyntiosoite: Klaavolantie 5, 04300 Tuusula

Pääkirjoitus 6.5.2013

ROBERT MONSTRVICS

Järvenpään Voimailijoiden Kasperi Lehtonen kuunteli ottelutauolla Aki Tarinon ohjeita ja nautti Urho Mannisen huoltopalveluista. Lehtonen sai 55-kiloisten SM-pronssia.

Rehti kamppaileminen ja talkootyö kunniassaan

Perinteikkään mahtilajin – kreikkalais-roomalaisen painin – Suomen mestaruuskilpailut lauantaina ja sunnuntaina Liikuntahallissa olivat 50 vuotta nuorelta Järvenpään Voimailijoilta mitä oivin taidon- ja voimannäyte.

JäVo on profiloitunut nimensä mukaisista atleettiurheilumuodoista tällä vuosituhannella nimenomaan painiin, eikä lainkaan hassummin tuloksin. Kriittisimmät tahot saattaisivat leimata JäVon kasvattiseuraksi tai peräti juniorihautomoksi. Miesten kolmien viime SM–kisojen tulokset puhuvat kuitenkin puolestaan.

Lajinsa megalupauksena pidettävä Elias Kuosmanen, 17, mestaroi lauantaina kotikisoissaan tyylikkäästi 96-kiloisissa, ja tiukan kisaohjelman takia 60-kiloisiin "syömään" joutunut Vili Manninen voitti Turussa viime vuonna sensaatiomaisesti 55 kilon sarjan oltuaan tuolloin 15-vuotias.

Kun huomioidaan JäVo:ssa nimenomaan kreikkalais-roomalaisessa painissa erinomaista valmennustyötä puurtavan Aki Tarinon vanhemman pojan Tuomaksen SM-kulta Janakkalasta 2011 edellisen seuransa (Korson Veto) väreissä, mistään junnupesästä ei ei todellakaan ole kyse.

Saman totesivat myös SM-painien avausseremonioista vastanneet Järvenpään kaupunginhallituksen puheenjohtaja Helinä Perttu (kok.) ja Painiliiton puheenjohtaja, olympiamitalisti Jukka Rauhala. Rauhala kehui JäVoa erityisesti ja tuskinpa ainoastaan virkansa puolesta. Samalla hän muistutti oivasti, etteivät pelkät traditiot elätä, vaan tulevaisuutta varten tarvitaan myös nykyisyyttä.

Suurtapahtumiin kodikkaalta mutta hivenen pieneltä tuntuvan Liikuntahallin pakkautui Rauhalan lisäksi viikonloppuna tukku entisiä huippupainijoita, mikä lisäsi yhteishenkeä ja etenkin SM-finaaleihin hyvin syttyneen yleisön valveutuneisuutta.

Kaksi asiaa kisoista on erikseen syytä poimia. Avauspäivän iltasession painijoilta irtosi erikseen vetoomuus kansainväliselle olympiakomitealle, jotta KOK pitäisi suomalaisittainkin todella mittavat perinteet omaavan lajin ohjelmistossaan. Mielikuvituksellisimmissa käytäväpuheissa painia kaavailtiin jopa talvikisoihin.

Inhimillisen elon rajallisuudesta muistutti kisa-areenan aulaan kynttilällä ja valokuvalla varustettu pöytä: JäVon talkooporukan jäsen kohtasi maallisen vaelluksen päätepisteensä tapaturmaisesti SM-kisoja edeltäneenä viikonloppuna. Hiljainen hetki ennen lauantain kilpailutapahtumien alkamista oli koko paikalla olleen painiväen yhteinen asia.

Uuteen komentoon. Ässistä tuttu Mikael Kotkaniemi on Sami Rannan seuraaja Mestiksen HC Keski-Uusimaan edustusjääkiekkomiehistön peräsimessä. Kotkaniemi tuo Keravalle porilaista "hulluutta" ja patasydämen. Kotkaniemen valmennustyö HCK:ssa on ihan alkutaipaleellaan, mutta hihojen käärimisen jälkeen myös tuloksia sopii odotella, jahka kausi ensin käynnistyy.

Puheenvuoro

Vanhempi, valvo mopoilijaa

Kevään tullessa mopokausi kalkaa jälleen täydellä teholla. Se tietää poliisille runsasta yhteydenottojen tulvaa, jossa valitetaan mopoilijoiden käytöksestä.

Poliisilla on entuudestaan tiedossa kyseinen ongelma. Siihen pyritään vaikuttamaan niillä resursseilla, jotka yhteiskunta on poliisille antanut. Poliisi ei ole tämänkään asian edessä nostanut käsiään pystyyn, vaan pyrkii reagoimaan asiaan mahdollisuuksien mukaan valvonnan kautta ja käymällä kouluissa keväisin puhumassa mopokortti-ikäisille liikenteen pelisäännöistä ja liikenteen varallisuudesta.

Näin siksi, että muutamassa sekunnissa tapahtuva onnettomuus saattaa vaikuttaa mopoilijan koko loppuelämään.

Mopojen määrä on 2000-luvulla lähes kolminkertaistunut. Vuonna 2000 mopoja oli liikenteessä noin 102 500, kun vastaava luku vuonna 2012 oli jo yli 290 000.

Vuonna 2012 noin 40 prosenttia loukkaantumiseen johtaneista mopo-onnettomuuksista tapahtui 15-vuotiaille. Moponkuljettajat siirtyvät ensimmäistä kertaa käyttämään moottorikäyttöisille ajoneuvoille tarkoitettuja tienosia moottoriajoneuvolla ajaen. Tällöin heidän vastapelureiksi asettuvat henkilöautojen lisäksi raskaanliikenteen ajoneuvot kuljettajineen.

Tuoreen kuljettajan kokemus ei ole vielä karttunut usein riittävälle tasolle, ja hän uskoo naivisti kaikkien tienkäyttäjien noudattavan säntillisesti liikennesääntöjä. Näin ei kuitenkaan valitettavasti ole. Liikenteessä tulee myös eteen yllättäviä tilanteita, joista selviäminen vaatii ennakointia ja tilannetajua, joka karttuu ainoastaan kokemuksen ja harjoittelun avulla.

Mopon virittäminen johtaa useisiin rikkeisiin. Usein kyseeseen tulee esimerkiksi kulkuneuvon kuljettaminen oikeudetta. Tästä seuraa ajokiellon lisäksi sakkoja sekä muita seuraamuksia, esimerkiksi takautuvia vakuutusmaksuja. Myös seuraavan ajokorttiluvan myöntäminen lykkääntyy vuodella eteenpäin. Joka kolmanneksessa kuolemaan johtaneessa mopo-onnettomuudessa mopo on ollut viritetty.

Erityisen huolettavaa viimeisten kymmenen vuoden aikana on ollut mopo-onnettomuuksissa loukkaantuneiden määrän hurja kasvu. 2000-luvulla mopo-onnettomuuksissa loukkaantuneiden määrä kasvoi melko tasaisesti. Vuonna 2011 loukkaantuneita oli 1111. Käännös positiiviseen suuntaan tapahtui vuonna 2012, jolloin mopoilijoiden henkilövahingot laskivat kolmanneksen ollen ennakkoarvion mukaan 752. Tähän on varmasti olemassa monia syitä, esimerkiksi ajokorttilakiuudistus vuodelta 2011 ja toisaalta mopokorttien määrän lasku viidennekselllä 15-vuotiailla vuonna 2012.

Vielä kertaalleen uusittu ajokorttilaki tuli voimaan tämän vuoden tammikuussa, ja sen mahdolliset vaikutukset näkyvät tilastoissa tulevina vuosina.

Vielä on kuitenkin paljon tehtävää. Lain muutokset, poliisin valvonta ja kouluissa pidetyt valistustunnit eivät yksinään riitä. Poliisi haluaakin korostaa vanhempien vastuuta asennekasvatuksen liikennesääntöjen osalta. Mopojen kuntoa tulisi valvoa säännöllisesti, sillä sangen usein esimerkiksi jarrujen huolto laiminlyödään tai mopo on muuttunut rakenteeltaan moottoripyörää vastaavaksi.

PASI HYYRYLÄINEN
Kirjoittaja on Keski-Uudenmaan poliisin rikosylikonstaapeli.

Jatka keskustelua aiheesta **www.keski-uusimaa.fi**
Toimitus julkaisee kiinnostavimmat kommentit.

Onko tietoa?

1.Kuinka moni järvenpääläinen nuori on vailla työtä?
2.Kuka on Suomen uusin piispa?
3.Montako kävijää It-museoon odotetaan tänä vuonna?
4.Kuinka monta lintulajia Huikon tornista nähtiin lauantaina?

5.Kuka kuvassa?

VASTAUKSET
1.212. 2.Risto Soramies. 3.15 000. 4.56. 5.Lähihoitaja Pilvi Laurila.

Jaa muistosi lehden lukijoiden kanssa

Muistatko vielä?
Kerro meille, millaisia muistoja kuva sinussa herättää.

■ Tunnistatko paikan? Onko kuvassa tuttuja ihmisiä? Asuitko jossakin lähellä? Tuoko kuva mieleesi henkilökohtaisia muistoja?

Keski-Uusimaa julkaisee vanhoja arkistokuvia vuosikymmenten varrelta. Pyydämme lukijoita jakamaan kuviin liittyviä henkilökohtaisia muistoja ja tarinoita muiden lehden tilaajien kanssa.

Lähetä oma kommenttisi tai tarinasi sähköpostitse osoitteeseen toimitus.keskiuusimaa@lehtiyhtyma.fi tai kirjeitse Keski-Uusimaa, toimitus, PL 52, 04301 Tuusula.

Voit myös lähettää omasta albumistasi vanhoja kuvia palstalla julkaistavaksi. Kenties saat arvokasta lisätietoa tai tarinoita aikalaisilta omaan arkistoosi talletettaviksi.

Luokkakokous Vanhankylänniemessä 24.5.1993.

Lukijan kynästä

Järvenpään vanhustenhoito on raskasta seurattavaa

SAUNO JYLHÄ

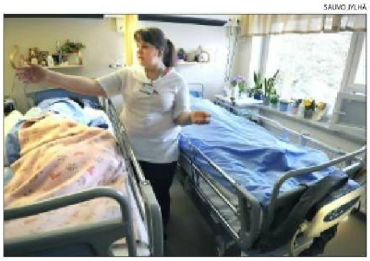

Kirjoittaja muistuttaa, että vanhusten hoito vaikeutuu jo tilanahtauden takia.

■ On masentavaa seurata sitä näytelmää, jota vanhustenhuollon ympärillä on jo pitkään Järvenpäässä nähty. Sairaalan rakentaminen viivästyy ja viivästyy, vaikka tilanne Vanhankylänniemin sairaalassa on katastrofaalinen.

Viivästymisestä syytetään markkinaoikeutta, joka hylkäsi urakkakilpailusta tehdyn ratkaisun, josta oli tehty valitus. Markkinaoikeushan teki vain sille kuuluneen laillisen ratkaisun. Se ei siis ole syyllinen. Syylliset löytyvät tästä kaupungista. Kun urakkakilpailu aikanaan julistettiin, tehtäville tarjouksille asetettiin joukko ehtoja, jotka tarjousten tuli täyttää.

Kävi kuitenkin niin, että yksikään tehdyistä tarjouksista ei noita kaikkia ehtoja täyttänyt. Siitä huolimatta toimikunta, joka oli asetettu ja jota vielä täydennettiin valtuuston ja hallituksen puheenjohtajilla, päätti antaa urakan Skanskalle. Se taas antoi valituksen aiheen muille tarjouksen tehneille rakennusliikkeille, jotka olivat käyttäneet runsaasti sekä aikaa että rahaa tarjouksensa tekemiseen.

Ei siis ihme, että ne kokivat tulleensa väärin kohdelluiksi ja valitirivat päätöksestä. Tuon tehdyn valituksen perusteella markkinaoikeus teki omasta ratkaisunsa. Tämä kertoo ketkä ovat todellisuudessa syyllisiä rakentamisen viivästymiseen. Johtuiko tehty ratkaisu tekijöiden tietämättömyydestä vai tehtiinkö se tahallaan, että kallista hanketta voidaan lykätä, se jää arvoitukseksi.

Kuitenkin tuon ratkaisun seurauksena uuden sairaalan valmistuminen lykkääntyi vuosilla. Jotakin on varmasti pakko keksiä sen tilanteen helpottamiseksi, joka nyt sairaalassa vallitsee.

Viime päivinä on noussut esille erityisesti osasto kolme, jossa ylipalkoilla on jatkuvasti paljon potilaita, joiden hoitaminen jo pelkästään tilan ahtauden tähden vaikeutuu ja jossa minkäänlaista intimiteettisuojaa on mahdoton järjestää. Nyt tilannetta yritetään helpottaa potilaiden pakkosiirroilla Kiljavan sairaalaan.

Onneksi pelastusviranomaiset tarttuivat sairaalan paloturvallisuuteen asettamalla kahden viikon määräajan vaadituille korjauksille sillä uhalla, että osasto voidaan muuten sulkea. Näin järjestyin keinoihin ryhdyttiin siksi, että kaupunki ei ole tehnyt mitään asioiden korjaamiseksi, vaikka siitä on huomautettu useita kertoja vuosien aikana. Tämä välinpitämättömyys paljastaa kaupungin todellisen asenteen asiaan. Onneksi ei tulipaloa ole sattunut.

Toinen vanhuksiin kohdistunut sydämettömyys oli se jahti, jota käytiin joku vuosi sitten Kivipuiston ympärillä. Moni Kivipuistossa asunut vanhus, joka ehkä vuosikymmenten ajan oli ollut rakentamassa tätä kaupunkia verojen muodossa, koki tämän vuosia jatkuneen painostuksen todella raskaana. Monet itkut itkettiin kun heitä olulin häätämässä asunnosta, jonka he olivat kokeneet omaksi viimeiseksi kodikseen. Päättäjiä nämä ihmisten tunteet eivät koskettaneet kun he jyräsivät tahtonsa läpi.

Kun sitten jatkuvasti keikailaan kulttuurikaupungin imagolla, on syytä todeta, että kulttuuriin kuuluu muutakin kuin korkealentoinen musiikki. Siihen kuuluu myöskin huolehtiminen siitä, että vanheneva väestö, joka joutuu vaivojensa vuoksi laitoshoitoon, saa sen asiamukaisissa tiloissa. Se helpottaa myös sen hoitohenkilökunnan työtä, joka tuo lämmön ja inhimillisyyden vanhuksen elämään. Niin kauan, kun vanhusten hoito on nykyisellä tasolla tilojen suhteen, on turha puhua kulttuurikaupungista.

Kaarle Salmivuori
Järvenpää

Kuka onkaan syyllinen Itämeren saastumiseen?

SAUNO JYLHÄ

Miksi Itämeren saastumisesta ei käydä avointa ja reilua keskustelua, kysyy kirjoittaja.

■ Keskarissa ja Hesarissa oli viime maanantaina jutut, kuinka Suomen maatalous saastuttaa Itämerta (Keski-Uusimaa 29.4.). En voi olla ihmettelemättä, että yksi päivänselvä asia jää kaikilta aina huomiotta. Saastekartoissa on Pohjanlahti lähes puhdas ja Suomenlahti erittäin saastunut.

Miten on mahdollista, että se osa Itämerta, jonka äärellä ovat Suomen suurimmat pellot, sikalat, navetat ja turkistarhat on kaikkein puhtain ja siellä missä on tihein asutus ja suurin elinkeinotoiminta on saastunein? Lisäksi vaikka Pohjanlanden vaikutusalueella on jatkuvasti tulvia, jotka huuhtovat pahimmalla mahdollisella tavalla ravinteita mereen, niin silti siellä on kuitenkin Itämeren puhtain vesi.

Missä on vika? Onko se katsojan silmissä vai asenteissa, kun faktat eivät paina mitään. Eikö kaiken järjen mukaan, jos maatalous on kaiken pahan alku ja juuri, niin asioiden pitäisi olla täysin päinvastoin.

Jokainen asioihin perehtynyt tietää, että Suomen maatalous on globaalista poiketen erittäin ekologista ja vähän ympäristöä kuluttavaa. Suomessa on käytössä aivan huippuluokan viljelymenetelmät ja kasvinsuojeluaineiden käyttö vähäisintä koko maailmassa jo pelkästään kylmän ilmanalan vuoksi. Samoin nykyisin lannoitteiden käyttö on erittäin kohtuullista ja modernien menetelmien vuoksi kohdistettu tarkasti. Aivan normaalisti viljellyt viljat ja muut tuotteet ovat erittäin puhtaita ja vapaita jäämistä.

Keski- ja Etelä Euroopassa joudutaan tietyt kasvilajit ruiskuttamaan erilaisilla kasvinsuojeluaineilla (myrkyillä) jopa yli 10 kertaa kasvukaudessa, kun Suomessa korkeintaan yhden kerran, tai ei sitäkään.

Täällä viljelyalat ovat suuriin tuottajamaihin verrattuna erittäin pieniä ja talven vuoksi maaperän ja kuluminen pientä ja maa saa levätä puolet vuodesta.

Karjat ja sikalat ovat pieniä ja yleensä yksityisten perheiden hoidossa olevia yksiköitä ja koollaan murto-osan siitä, millaisia todelliset suurtuottajat hallitsevat. Kun täällä suurimmat ovat kooltaan korkeintaan kymmeniä tai satoja, niin muualla maailmassa ne ovat jopa kymmeniä tuhansia.

EU:ssa on todettu sikaloiden olevan Suomessa parhaiten hoidettuja koko Euroopan alueella, vaikka täkäläisten tiedotusvälineiden ja eläinsuojelujärjestöjen antaman kuvan mukaan meillä asiat hoidetaan huonosti.

Lannan käsittelyä määräävät tiukat lait ja asetukset, jollaisia useimmissa maailman maissa ei ole lainkaan. Esimerkiksi jokaista nautaa kohden pitää olla hehtaari maata, kun lantaa levitetään pellolle. Ensin lanta pitää kompostoida tiiviissä säiliössä vuoden ajan. Vertailun vuoksi kerrottakoon, että Karjalassa on viisi miljoona sikaa ja lehmää ja vielä suurempi määrä kanoja, joiden lanta on aina ajettu suoraan luontoon.

Kun kuulee täkäläisten vihreiden mielipiteitä Suomen maataloudesta täytyy vain ihmetellä mihin he pyrkivät. Onko parempi, että meille tuodaan elintarvikkeet sellaisista maista, jossa tuotanto on massiivista ja ympäristöä tuhoavia, kuin että se tuotetaan paikallisesti pienillä tiloilla ja valvotusti.

Katoavatko ongelmat sillä, että ne siirtyvät muihin maihin tekemään paljon suurempaa tuhoa?

Entinen viljelijä
Vantaa

Ota kantaa Keski-Uusimaan suositussa Lukijan kynässä
Etusijalla julkaisussa ovat paikallisia aiheita käsittelevät tekstit, jotka ovat mahdollisimman lyhyitä ja napakoita (enintään 2 500 merkkiä välilyönteineen).
Kätevin tapa lähettää Lukijan kynä- kirjoitus on sähköposti: **toimitus.keskiuusimaa@lehtiyhtyma.fi**.
Kirjepostin osoite on: **Keski-Uusimaa / Lukijan kynästä, PL 52, 04301 Tuusula**.

Viikon nettikysymys

Keski-Uudenmaan suurkuntaliitos käsittää yhteensä kahdeksan kuntaa. Onko koko sopiva?
Vastaa osoitteessa
www.keski-uusimaa.fi

Lisää sisältöä ilmaisella **Shortcut**-sovelluksella.
1. Lataa Shortcut sovelluskaupastasi.
2. Ota kuva artikkelista tai mainoksesta.
3. Katso lisäsisältö.

Tekstarit

■ Lapilan kartanon kaadettujen puiden tilalle 300 neliön omakotitontteja?
Onpa väljää

■ Mitenkähän Järvenpään rahat riittää kun päälliköitä muodostetaan kuin sieniä sateella? Vai taataanko tietylle ryhmälle viiden vuoden koskemattomuus, kun kunnat yhtyvät?
Ihmettelee PIKI

■ Menkää ihmeessä kuuntelemaan Keravan musiikkiopiston oopperaa Figaron häät Sompion koululle! Upea täysipainoinen esitys kertakaikkiaan!
Mozartin ystävä

■ Onko vartijalla poliisin oikeudet? Vartija häätää kaupan pihalta kaljanjuojia ja käyttää herkästi pippurikaasua.
ANDY

■ Juupa juu, koirille vaipat heti sen jälkeen kun kaikille ihmisille pakollinen kärpäspaperi kämmeniin ettei roskat ja lasipullot "putoile" käsistä teiden varsille yms...
Nimetön

■ Valkovuokot ja sinivuokot kukkivat, samoin imikkä.
R.Kanth

■ Onko jossakin Keski-Uudellamaalla sileää ja ehjää rullaluisteltavaa asvalttia edes 10 km lenkin verran?
Ulkoilija

Levähdyspaikasta tuhkan kaatopaikka

■ Tien 55 Askolan Vahijärvellä levähdyspaikoille momeminpuolin tietä on ajettu älyttömästi tuhkaa. On se hauskaa mennä levähtämään hameenhelmat noessa. Eikö paloasemilla ole tuhkan keväyspaikkaa, ettei tarvitsisi levähdyspaikalle tuoda nokea ja tuhkaa.
Ei pidetä levähdyspaikkaa kaatopaikkana
Järvenpää

Apotti upottaa urhot

Apotti upottaa urhot, syöksee suohon Kervo-kansan, vaikka olla sen pitäisi – potilaan tuki ja turva.

Maksajaksi tunkee Kervo, – miljoonamenettäjäksi! Tuusula on toista maata, järki päässä järvenpäässä.

Päätti kaksikko kätevä: Otamme Apotin meille, JOS se kenties jälkeen vuotten ehkä ennättää todeksi, – toimivaksi systeemiksi!

Kalevi Koskela
alias Keravan Väinämöinen
Kerava

Tekstarit-osastoon tekstiviestillä

Lähetä viesti kirjoittamalla: Keu (väliyönti) lukija ja sitten haluamasi teksti. Muista kirjoittaa loppuun myös käyttämäsi nimimerkki ja nimesi, mikäli et esiinny omalla nimelläsi.

Lähetä tekstiviesti numeroon 13 535. Viestin hinta on 0,95 euroa.

Toimitus suosii lyhyitä ja napakoita kannanottoja.

Toimitus pidättää oikeuden epäasianmukaisten viestien julkaisematta jättämiseen.